

Ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυρὸς

Den Førsta:

För himmelen måste man kämpa, Som låg man i dödskamp, Det säger Guds Son. Man minner ej nåden med lämpa, Den late får intet wid nåd-
dernes thron. Af många de krafter ej sökas, Som fordras till framgång i bättringens strid. Den började isren bör ökas; Mest rörs man och stan-
nar derwid.

2. Gudomligt vår Jesus bedyrar, Att mången skall söka, men ej komma in. Märk detta, du säkre som yrar Och står i den tanken att himlen blir din: Ja, du som rätt ofta blir slagen, Men sträfwar ej redligt att själen så frälst, Du söker hvar gång du blir dragen, Men synden du älskar dock hållst.

3. På olika sätt kan man söka: Man kan söka ljumt, och af hjerta och själ; Man kan för afgudarna röla, Och skrymta som more allt hulet och mål. En söker rätt ifrigt; den andre är liknöjd hvarthän det i dödestunden bär. Man ifrigt till himmelen wandre! Upprigtighet fordrar Gud här.

4. Åh, himmelen tillstängd du finner, Så framt du ej går genom bättringens port: Till Paradiß aldrig du hinner Förutan sann bättring; så skynda dig fort! Snart får tidens ur sista slaget, Snart framstäld blir du för Guds rättvisa

Saligt Nut.

၂၀၁၁ ခုနှစ်

1. Matten samlet här: Upplys mig, o Gud, att jag
 under ser ut din lag.
 2. Borttag mörtret, som belastar Af naturen
 helt min själ, ändt din anse, som mig redder
 Att din sanning satta väl. Åörstelligt wert helt
 nederstä: Gåt mig andans välsker få.
 3. Gåder! du som welat lända Andra sonen
 till oss ned, Att sedan mörtret själart wända och
 stöttna dem din sed, Att låt allt hwarb han
 har sagt, Mig på hjertat warbda lagdt.
 4. Jesu Ghrisel! du, som blifwit Jes af Gud
 utwedd om glöred: Du, som blifwets ord of giswit,
 Gåder! du wara Gåderens ord! Jesu, mig din nåd bere
 Att få dig i ordet se.
 5. Gålige Andel! som of seder Ande din san-
 nings stärra ljus, And af nåd du gläts nedes
 mitt hjertas mörtta hus. Andt din tröst förblif
 mig när, Andra, tröst, lär.
 6. Gåt mig ej ditt ord förstä, som det wo-
 der mentstobud, Men med wördnad det beträta,
 som en röst af dig, min Gud. Själ i min lam-
 pa glimt, Att hon ej må slösdna ut.
 7. Du stö dina stöter nedet, störet Gud, jag
 stötar mig. Gåt mig dina bud och seder, sed min
 för på blifwets sig. Gåt min affsigt wara ren, Gåt
 från styrmans satta sten.

sukt och pust. Till glädjens hem från sorgens
 dal, Till fadrens samn från nöd och qual. Hvad
 det blir godt att landa Vid himlens stilla kust.
 I brudgums samn från strid och nöd I lif och
 sällhet utan död! Hvad det blir godt att landa
 Vid himlens stilla kust!

2. Hvad det blir herrligt smaka Den s  lhet Herren ger, Att slippa se tillbaka P   synd som tynger ner. Att f  da Gud, och g   omkring Bland himlens underfulla ting! Hvad det blir herrligt smaka Den s  lhet Herren ger. O herrlighet, som ingen kan Uts  ga h  r i j  mrens land. Hvad det blir herrligt smaka Den s  lhet Herren ger!

3. Hvad det blir saligt bære Sin brudekrona
 Skön Och sjunga Herrans ära Och få sin nådelön,
 Att höra englars fröjdelud, Då de loffsjunga ewigt
 Gud! Hvad det blir saligt bære Sin brudekrona
 Skön, Att vara själf Guds Son så när Och stå-
 da honom som han är! Hvad det blir saligt bär-
 ra Sin brudekrona Skön!

4. Hvad det blir herrligt tråda I nya staden in, Och få de hvita kläder Och palm i händern sin, Och få en harpa utaf gull Och spela nöjd och glädjefull! Hvad det blir saligt tråda I nya staden in. Halleluja! lof, ära, pris Ske Herren, som är stor och vis! Hvad det blir saligt tråda I nya staden in.

5. *Ät, milde Jesu kära, Hörd din klena
hjord. Ät, wärdes oß nu kära Och rena i ditt
lod. Ät, hjelp oß alla en och hwar Få räknas
bland Guds barns antal. Ät, milde Jesu kära,
Hörd din klena hjord, Och tag oß alla till dig
hem Till nya sta'n Jerusaleem. Ät, milde Jesu
kära, Hörd din klena hjord.*